

## บทที่ 1

### บทนำ

#### 1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการในการปลูกฝัง ถ่ายทอดความรู้ เจตคติ คุณลักษณะอันพึงประสงค์และคุณค่าด้านต่าง ๆ ให้เกิดกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียน เกิดความเจริญงอกงาม อันประกอบด้วยสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ และสังคม เป็นต้น การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนามนุษย์ให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า เพื่อให้เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า ในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม ยิ่งปัจจุบันเป็นยุคที่มีความ เจริญก้าวหน้าด้านวิทยาการและระบบการสื่อสาร ที่เรียกว่าโลกยุคโลกาภิวัตน์ ที่ทั่วโลกมีการติดต่อสัมพันธ์ในด้านข้อมูลข่าวสารกันอย่างกว้างขวางทั่วถึงกัน การ ศึกษายังเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนามนุษย์ให้มีคุณภาพ มีความสามารถในการ ที่จะปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เพราะชาติที่เจริญและได้รับการพัฒนาแล้ว ส่วนแต่เป็นชาติที่ประชาชนมีคุณภาพ และคุณภาพของคนมีผลมาจากการศึกษา อุทัย ธรรมเดโช (2531) นอกจากนี้ การศึกษายังเป็นเครื่องมือในการพัฒนามนุษย์ ให้เกิดความสมดุลกลมกลืนกับการ พัฒนาสภาพแวดล้อมอันเป็นสมดุลทางธรรมชาติอีกด้วย

การศึกษาในระดับประถมศึกษา เป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดหมายของหลักสูตร นั่นคือคุณภาพ ที่พึงประสงค์ ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ใน ร่างกาย อารมณ์และสังคม โดยให้สามารถคงสภาพอ่านออกเขียนได้ คิดคำนวณ ได้ มีความสามารถประกอบอาชีพอันควรแก่วัยและสามารถดำรงตนเป็นพลเมืองดี ในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขได้อย่าง

สงบสุข การกิจในการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา เป็นหน้าที่ของรัฐจะจัดการศึกษาให้ทั่วถึง โดยรัฐได้กำหนดเป็นแนวนโยบายการศึกษาไว้ในแผนการศึกษาชาติ พุทธศักราช 2535 หมวดที่ 3 ข้อ 4 ไว้ว่า "จัดการศึกษาภาคบังคับให้ทั่วถึง มีคุณภาพและสะดวกแก่ผู้เรียนสถานศึกษาของรัฐ และของท้องถิ่น จะต้องจัดการศึกษาภาคบังคับเป็นบริการแบบให้เปล่า" การศึกษาระดับประถมศึกษา มีความสำคัญต่อปวงชนทุกคนดังคำกล่าวของ อีระ ฤๅเจริฎ (2525) ว่า การศึกษาในระดับประถมศึกษา ซึ่งจัดขึ้นเพื่อปวงชนทุกคนของประเทศ มีความสำคัญต่อประเทศโดยรวม ต่อสังคมและต่อบุคคล เพราะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาต่าง ๆ ผู้เกี่ยวข้องจำเป็นต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ ซึ่ง สุชาวดี สุภโตะชะ (2527) กล่าวว่า การจัดการศึกษาในประเทศไทยทุกระดับ ไม่มี การศึกษาระดับใดที่จะจัดบริการให้แก่ประชาชนอย่างกว้างขวางและทั่วถึงเท่ากับการประถมศึกษา และกมล ภูประเสริฐ (2527) ชี้ให้เห็นว่าการประถมศึกษา เป็นการศึกษาที่รัฐจะต้องใช้งบประมาณมากกว่าการจัดการศึกษาระดับอื่น เพราะ เหตุว่า การจัดการศึกษาระดับนี้ เป็นการศึกษาภาคบังคับที่รัฐจะต้องจัดบริการแก่ ประชาชนให้ทั่วถึง เพื่อให้พลเมืองส่วนใหญ่ของประเทศมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ และสามารถดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุข รวมทั้งจะได้เป็นกำลังสำคัญ ในการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

การจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้มีบทบาท สำคัญที่สุด ในฐานะที่เป็นผู้มีส่วนรับผิดชอบอย่างใกล้ชิดต่อการศึกษา อันเป็น พื้นฐานการศึกษาทุกระดับ การที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ให้เหมาะสม ผู้บริหาร จะต้องมีความเข้าใจในขอบข่ายงานบริหารโรงเรียนที่อยู่ในภาระความรับผิดชอบ เป็นอย่างดี โดยขอบข่ายการบริหารโรงเรียน ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการ การ ประถมศึกษาแห่งชาติ (2534) ได้กำหนดไว้ 6 งาน คือ งานวิชาการ งาน กิจการนักเรียน งานบุคลากร งานธุรการและการเงิน งานอาคารสถานที่ และ งานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในงานทั้ง 6 งานนี้ งานวิชาการ ถือเป็นงานหลักโดยตรง เป็นงานที่มุ่งปลูกฝังให้นักเรียนบรรลุจุดหมายของ หลักสูตร ส่วนงานที่เหลือเป็นเพียงงานสนับสนุนและช่วยให้การปฏิบัติงานหลักเป็น

ไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ อภิรมย์ ๓ นคร (2517) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการสำคัญที่สุด ผู้บริหารโรงเรียนทุกคนควรรับผิดชอบงานวิชาการเป็นอันดับแรก เพราะหน้าที่ของโรงเรียนคือการให้บริการทางวิชาการ ผู้บริหารโรงเรียนมีหน้าที่เป็นผู้นำทางวิชาการ คาวเรือง รัตนิน (2518) กล่าวว่างานวิชาการเป็นงานที่สำคัญของการบริหารการศึกษาทุกระดับ ซึ่งผู้บริหารการศึกษาจะต้องรับผิดชอบ และพนัส หันนาคินทร์ (2524) ชี้ให้เห็นว่า งานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของโรงเรียน เป็นชีวิตจิตใจของสถาบัน ส่วนงานอื่น ๆ เป็นองค์ประกอบที่จะทำให้ชีวิตสถาบันดำเนินไปด้วยความราบรื่นเท่านั้น ส่วนชลอ มงคลการุณย์ (2530) ได้สรุปไว้ว่างานวิชาการเป็นงานสำคัญที่สุด ผลการจัดการศึกษาหรือคุณภาพการศึกษาจะมีผลสัมฤทธิ์เป็นเช่นไร ขึ้นอยู่กับการบริหารงานวิชาการเป็นหลัก นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงขอบข่ายการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาไว้ เช่น Miller (1965) กล่าวว่างานวิชาการประกอบด้วยสิ่งสำคัญ 4 อย่าง คือ การจัดโปรแกรมการเรียน การปฏิบัติตามโปรแกรม การติดตามการเรียนการสอน และการจัดบริการการสอน เอกวิทย์ ๓. กลาง (2516) ได้กำหนดไว้ 13 ด้าน ประกอบด้วย หลักสูตร การสอน อุปกรณ์การสอน การจัดแบบเรียน คู่มือครู การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การฝึกอบรมครูประจำการ การเผยแพร่วิชาการ การวัดผลการศึกษา การวิจัยค้นคว้า การประเมินมาตรฐานโรงเรียน และการตรวจเยี่ยมและนิเทศการศึกษา บันลือ พฤกษ์วัน (2522) ได้จำแนกไว้ 6 ด้าน คืองานเริ่มตั้งแต่การรับเด็กเข้าเรียน การจัดครูเข้าประจำชั้น การจัดตารางสอน การเตรียมงานก่อนเปิดเรียน การจัดบริการในด้านวัสดุและหลักสูตร เป็นต้น นอกจากนั้น สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2534) ได้กำหนดแนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดไว้ 9 ด้าน คือ งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานการเรียนการสอน งานสื่อการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศการศึกษา งานด้านวางแผนและกำหนดวิธีการดำเนินงานงานส่งเสริมการสอน และงานประชุมอบรมทางวิชาการ

การบริหารงานวิชาการ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กำหนดเป็นแนวทางไว้ ถือว่า เป็นแนวทางที่ชัดเจนและเป็นแนวทางสำคัญที่โรงเรียนในสังกัดจะต้องถือปฏิบัติ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและภารกิจในความรับผิดชอบ ในการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้แนวทางการบริหารงานวิชาการที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย เพราะผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้ความเข้าใจและมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานตามแนวทางนี้เป็นอย่างดี เพื่อให้ได้ผลการวิจัยตรงกับสภาพความเป็นจริง สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการได้อย่างแท้จริง

กรณีของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ มีโรงเรียนในสังกัดทั้งสิ้น 758 โรงเรียน มีผู้บริหาร 900 คน (รวมผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน) มีครูผู้สอน 6,805 คน และมีนักเรียน 147,209 คน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบางกลุ่มประสบการณ์ต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาฉบับที่ 7 (2535 - 2539) ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ เช่น กลุ่มทักษะวิชาคณิตศาสตร์, กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยและกลุ่มงานพื้นฐานอาชีพ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแผนพัฒนาการศึกษาฉบับที่ 7 (2535-2539) ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กลุ่มประสบการณ์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนด คือ กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยและกลุ่มงานพื้นฐานอาชีพ (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ, 2538)

นอกจากสภาพปัญหาด้านคุณภาพการศึกษาที่กล่าวมา ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นศึกษานิเทศก์ มีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน นิเทศ ติดตามผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาในด้านต่าง ๆ คือ การเผยแพร่หลักสูตร การปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร การส่งเสริมการใช้หลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้สอน โดยการเตรียมการสอนล่วงหน้าตามกระบวนการของหลักสูตร การใช้สื่อการเรียนการสอนประกอบการจัดการเรียนการสอน และการจัดระบบสื่อการเรียนการสอน การจัดบริการห้องสมุด โดยการจัดให้มีอาคารสถานที่ มีเอกสาร ตำรา และหนังสือสำหรับศึกษาค้นคว้า การนิเทศ

การนิเทศภายในโรงเรียนอย่างเป็นระบบ โดยการจัดทำแผนนิเทศ ดำเนินการนิเทศ ประเมินผลการนิเทศและปรับปรุงการนิเทศ การวางแผนและกำหนดวิธีดำเนินงาน ในด้านต่าง ๆ ล่วงหน้าก่อนลงมือปฏิบัติ การส่งเสริมการสอน โดยการจัดกิจกรรมสนับสนุน อาทิ เช่น กิจกรรมตอบปัญหา การสอนซ่อมเสริมและการสนับสนุนให้ครูผู้สอนเข้ารับการประชุมอบรมทางวิชาการ เพื่อพัฒนาตนเอง ซึ่งภารกิจเหล่านี้หากโรงเรียนสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ย่อมสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ทำให้ผู้เรียนมีความเจริญงอกงาม โดยมีความรู้ความสามารถ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ บรรลุผลตามจุดหมายของหลักสูตร ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์จะศึกษาวิจัยเรื่องนี้ เพราะต้องการทราบว่าสภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิมีอยู่ในระดับใด มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ในระดับใด และมีแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการอย่างไร เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและวางแผน ส่งเสริม สนับสนุน นิเทศ ติดตามผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาต่อไป ดังที่ บุญเลิศ แส่นศักดิ์ (2535) กล่าวว่า งานวิชาการคือกิจกรรมทั้งหลายทั้งมวลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนและหลักสูตร ซึ่งเป็นงานหลักของโรงเรียน ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนและศึกษานิเทศก์ควรถือว่าการบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักของตน

## 1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

- 1) สภาพการปฏิบัติงานและปัญหาการบริหารงานวิชาการ
- 2) ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการปฏิบัติงานและปัญหาการบริหารงานวิชาการ
- 3) แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ

### 1.3 สมมติฐานการวิจัย

- 1) การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
- 2) การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย
- 3) สภาพปัจจุบันและปัญหา การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถม ศึกษา มีความสัมพันธ์กันนในเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

### 1.4 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปร 3 ตัวแปร แต่ละตัวแปรถือเป็น ตัวแปรหลักที่ประกอบด้วยตัวแปรย่อยออกไปอีกดังนี้คือ

- 1) ตัวแปรหลักด้านสภาพปัจจุบัน ประกอบด้วยตัวแปรย่อย 9 ตัวแปร คือ

- (1) งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
- (2) งานด้านการเรียนการสอน
- (3) งานสื่อการเรียนการสอน
- (4) งานวัดผลและประเมินผล
- (5) งานห้องสมุด
- (6) งานนิเทศการศึกษา
- (7) งานด้านการวางแผนและกำหนดวิธีดำเนินงาน
- (8) งานส่งเสริมการสอน
- (9) งานประชุมอบรมทางวิชาการ

- 2) ตัวแปรหลักด้านปัญหา ประกอบด้วยตัวแปรย่อย 4 ตัวแปร คือ

- (1) บุคลากร
- (2) งบประมาณ

(3) วัสดุอุปกรณ์

(4) การจัดการ

3) ตัวแปรหลักด้านแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ประกอบ  
ด้วยตัวแปรย่อย 4 ตัวแปร คือ

(1) บุคลากร

(2) งบประมาณ

(3) วัสดุอุปกรณ์

(4) การจัดการ

#### 1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพการปฏิบัติงานวิชาการ ปัญหาการบริหาร  
งานวิชาการ ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการปฏิบัติงานวิชาการกับปัญหาการ  
บริหารงานวิชาการ และแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน  
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ

#### 1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยสำเร็จการศึกษาจากสถาบัน ที่มีหน้าที่  
เกี่ยวข้องกับการผลิตบุคลากรทางการศึกษา และทุกคนผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับ  
กระบวนการบริหารงานวิชาการ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา  
แห่งชาติกำหนด จึงมีความรู้ ความเข้าใจและมีประสบการณ์เกี่ยวกับกระบวนการ  
บริหารงานวิชาการเป็นอย่างดี

2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา  
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ ปีการศึกษา 2539 เท่านั้น

## 1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1) **โรงเรียนประถมศึกษา** หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ

2) **ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา** หมายถึง ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ช่วยครูใหญ่ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน ตลอดจนผู้รักษาการในตำแหน่งสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ

3) **การบริหารงานวิชาการ** หมายถึง การบริหารใน 9 ด้าน คือ งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานการเรียนการสอน งานสื่อการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศการศึกษา งานด้านการวางแผนและกำหนดวิธีการดำเนินงาน งานส่งเสริมการสอนและงานการประชุมอบรมทางวิชาการ

4) **งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้** หมายถึง งานเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์หลักสูตร ประสานงานกับหน่วยงานภายนอก การเตรียมความพร้อมของบุคลากร การจัดทำแผนงานวิชาการ การจัดหาเอกสารหลักสูตรคู่มือ การใช้หลักสูตรให้เพียงพอสำหรับการปฏิบัติงานของครู การปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร การสร้างหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ในห้องเรียน

5) **งานการเรียนการสอน** หมายถึง งานที่เกี่ยวกับการจัดและพัฒนาการสอนให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จัดให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิด และประสบการณ์ระหว่างครู อาจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับวิชาการสอนใหม่ ๆ

6) **งานสื่อการเรียนการสอน** หมายถึง งานที่เกี่ยวกับการจัดทำมีอุปกรณ์การเรียนการสอนตามหลักสูตรกำหนด ให้ครบถ้วนทุกกลุ่มประสบการณ์ ส่งเสริม

ให้ครูผู้สอนใช้อุปกรณ์การสอนให้ตรงกับจุดประสงค์. เนื้อหา และกิจกรรมของนักเรียน นอกจากนี้ อาจเลือกใช้สื่อที่อยู่รอบตัวมาใช้ให้เป็นประโยชน์

7) งานวัดผลและประเมินผล หมายถึง งานที่เกี่ยวกับการจัดทำมีการวัดและประเมินผลให้เป็นไปตามระเบียบหลักเกณฑ์ที่กำหนด ปรับปรุงการสร้างเครื่องมือวัดผลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จัดทำธนาคารข้อสอบ หรือคลังข้อสอบ มีการตรวจสอบการจัดทำสมุดประจำชั้น และสมุดประจำตัวนักเรียนของครูทุกคน ให้ถูกต้องเรียบร้อย และเป็นปัจจุบันเสมอ

8) งานห้องสมุด หมายถึง งานที่เกี่ยวกับการจัดหาเอกสารหนังสือ ค้นคว้าสำหรับครูและนักเรียนให้เพียงพอ จัดอาคารสถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์และสิ่งอำนวยความสะดวกตามสภาพ จัดงานบริการและกิจกรรมตามแนวทางการจัดห้องสมุดของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เพื่อสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ ช่วยเหลือครูและนักเรียนมีความรู้กว้างขวาง และทันสมัยอยู่เสมอ

9) งานนิเทศการศึกษา หมายถึง ความพยายามของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ทุกฝ่ายในอันที่จะช่วยเหลือแนะนำ ส่งเสริม สนับสนุนหรือปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของครู เพื่อเป้าหมายคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

10) งานวางแผน และกำหนดวิธีดำเนินงาน หมายถึง การที่โรงเรียนกำหนดให้มีการวางแผนปฏิบัติงานล่วงหน้าอย่างมีขั้นตอน ให้บุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วม และรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน กำหนดหน้าที่ ขอบเขตการปฏิบัติงาน และประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องไว้อย่างชัดเจน

11) งานส่งเสริมการสอน หมายถึง การที่โรงเรียนจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีส่วนส่งเสริมการเรียนการสอน เช่น กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน การแข่งขันตอบปัญหา การแสดงละคร ดนตรี กีฬา การสอนซ่อมเสริม กิจกรรมสนับสนุนประชาธิปไตย

12) งานประชุมอบรมทางวิชาการ หมายถึง การที่โรงเรียนจัดทำมีการประชุมครูหรือส่งครูไปเข้ารับการประชุมอบรมในโอกาสต่างๆ เพื่อประโยชน์

ในการแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการ การพัฒนาตนเอง ตลอดจนประสบการณ์  
ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อนำมาพัฒนาการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

### 1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพ  
ปัจจุบันและปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนครั้งนี้  
ไปกำหนดนโยบายและวางแผน เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการบริหารงานวิชาการใน  
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิให้เป็นไป  
อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุผลตามจุดหมายของการจัดการศึกษาต่อไป